

continuitate pentru neam și țară

Informație, opinie și atitudine publicistică

31 mart. - 6 aprilie 2021

Rolul vieții ar trebui să fie viața, nu ipocrizia...

Cezar Adonis
Mihalache

Mereu este vorba despre ea... Aproape doar despre ea... Și „rasial”, și „xenofob”, și „anti-semit”, și „black”... Limba. Pe care unii ar trebui poate să și-o muște înainte de a-i da dezlegare să articuleze ineptiile minților lor rătăcite... Dar pe care alții,

nu ar fi meritat ditamai întâlnirea (prezumăm, iarăși, plecând de la partea „vătămată”), dintre niște titani. Pe când, „a o face jidănește” nu doar sugerează, ci aproape scrie pe cifre, rostul unei asemenea invitații... E aproape o îndatorire talmudică, unde cifrele nu dau bătaie de cap ipocriziei. Și nu umplu cu tăciunii regretului găleata cenușii turnate în cap...

toți...

„Pe românește” am fi înțeles repede despre ce ar fi fost vorba și, fiind „românește”, cum ar fi putut fi altfel decât un mare fâs?... Dar, „talmudic”, așteptăm încă deslușirea datelor. Care ar trebui să pornească poate de la niște cifre, nu?... De la elementul esențial al întâlnirii dintre, „niște”, nu prieteni, nu amici, nu oameni de cultură, ci di-

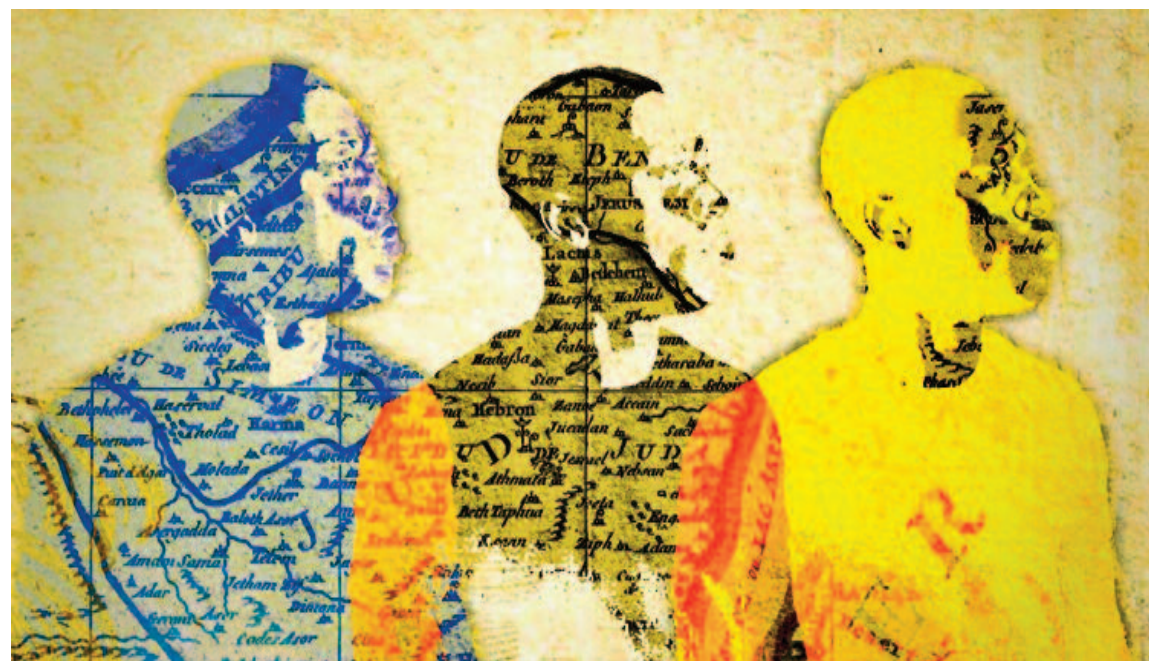
Ne-ați dezamăgit, domnule Octav Bjoza!

Ion
Coja

Este vorba despre emisiunea TV de la Victor Ciutacu. Prestația dumneavoastră a fost meritorie, impresionantă chiar, cu o singură excepție, momentul în care, probabil furat de retorica discuției, ați afirmat că domnia voastră nu ați negat niciodată holocaustul din România – ceea ce nu este deloc grav, aveți dreptul la opinie personală în orice chestiune, dar în continuare ați afirmat că toți membrii federației foștilor deținuți politici din România au aceeași poziție: nu neagă holocaustul din România, înțelegându-se că este vorba de holocaustul, așa zisul „holocaust” din Transnistria, organizat de guvernul Ion Antonescu. Nu este adevărat, domnule Bjoza! Cam toți foștii deținuți politici pe care i-am cunoscut au negat sau neagă și azi teza unui holocaust antievreiesc comis de români. Sper că a doua oară nu ați mai spune o asemenea enormitate și mă grăbesc să glosez pe marginea ei următoarele observații, utile unor spectatori neavizați care vă vor fi urmărit aseară și ar fi păcat să vă ia în serios cu afirmația că deținuții politici anti-comuniști ar susține teza holocaustului din România. Găsiți zeci de texte în care este contestat așa zisul holocaust din Transnistria, texte semnate de mine și de alți autori, inclusiv lideri evrei, ca Wilhelm Filderman sau Alexandru Șafran, Nicolae Steinhardt sau Moshe Carmilly, iar mai de curând de colegul nostru din Israel magistratul Harry Nadler. La argumentele noastre susținătorii tezei holocaustului nu au răspuns în niciun fel, se feresc programatic să intre într-un dialog, într-o confruntare a argumentelor. Mă ofer/ mă invit la orice emisiune TV să prezint argumentele noastre, inclusiv la emisiunea la care ați vorbit cu păcat. La prima mea întâlnire cu Petre Țuțea i-am reproșat că foștii săi camarazi de idei, legionarii, au comis crime îngrozitoare asupra evreilor din România. La care sublimul Țuțea m-a pus la punct: „Legionarii nu au ucis nici un evreu!” Declarație surprinzătoare, care, ulterior, s-a adevărat! Legionarii nu au ucis evrei nici în ianuarie 1941, nici la Iași! Ani de zile am urmărit acest subiect și mereu s-a adevărat afirmația lui Petre Țuțea: legionarii nu au ucis nici un evreu! În ce privește Transnistria, vă transmit informația primită de la liderul legionar Simion Ghinea, participant pe

frontul de Est al celui de al Doilea Război Mondial: „Jandarmii români din Transnistria au avut misiunea să-i apere pe evrei de bandele de ucraineni care literalmente îi vânau pe evrei, ca răzbunare pentru crimele săvârșite de evrei sub administrația bolșevică în anii 1930.” Această informație este confirmată din zeci de surse, inclusiv din reportajul făcut în primăvara anului 1944 la fața locului de Vasiliu Grossman, marele scriitor rus, evreu, care a afirmat că regimul de ocupație în Transnistria administrată de români a fost unul „agreabil”. Din reportajul lui Vasiliu Grossman aflăm că la Odessa, din ordinul lui Ion Antonescu, s-a ținut un proces în care au fost condamnați la moarte zeci de ucraineni care practicau ca sport „vânătoarea de evrei”! Așadar, uciderea de evrei a fost aspru pedepsită de justiția română din vremea lui Ion Antonescu! Iar cei care s-au dat la uciderea sistematică de evrei nu au fost români! Ci ucrainenii! Ceea ce evreii se feresc să recunoască și să-i acuze de holocaust pe ucrainenii, deoarece aceștia pot invoca și chiar invocă crimele săvârșite de evreii bolșevici în vremea marii înfometări din Ucraina anilor 1930: milioane de victime, de ucrainenii morți prin înfometare, crimă înfocoșătoare pusă în contul evreilor comuniști din URSS! Acuzația că Ion Antonescu a patronat un holocaust, un genocid la adresa evreilor, este o infamie dezgustătoare. La Yad Vashem, în custodia statului Israel se află imponente documente istorice sustrate și scoase din circuitul informațiilor istorice, documente care dovedesc că regimul Ion Antonescu a fost, dimpotrivă, un regim de protecție a evreilor din România! Sunt documente pregătite de însuși Ion Antonescu pentru a fi prezentate la conferința de pace care urma să se țină după încheierea războiului. Acele documente au fost preluate de Armata Roșie ca pradă de război, nu au fost niciodată publicate, iar după 1990 au fost vândute statului Israel, care le ține mai departe departe de ochii publicului, al istoricilor. Repet, este o infamie cumplită, abjectă în ultimul hal, să-i aduci României acuzația de holocaust, iar tu, stat Israel, să ascunzi dovezile nevinovăției românilor.

Altminsteri vă apreciez, domnule Bjoza, pentru modelul de comportament civic pe care l-ați promovat de-a lungul anilor cu care v-a miluit bunul Dumnezeu.

ar trebui să o aprofundeze înainte de a sări la limba celor dintâi... Ar trebui să fie și mai puțin ipocriți, și mai rezervați în a face pe victimele... Dar mulți nu ar mai fi ei... Nu ar mai fi, în sine, niște „ei”... Chiar dacă rolul vieții ar trebui să fie viața, nu ipocrizia, nu fariseismul, nu mimetismul, nu culpabilizarea, nu învinovățirea...

Dacă mărlanul cu papion i-ar fi spus distinsei Maia Emilia Ninel Morgenstern, „Hai să o facem românește!”, pesemne actrița nu s-ar mai fi supărat... Dar nu știm elementul central al întregii „paradigme”... Subiectul scen(etei)... Despre ce a fost, de fapt, vorba? Căci, poate acel „hai să o facem românește!” nu ar fi putut sugera scopul întâlnirii și nu își găsea rostul ca rostire „politically correct”... O malversațiunea corectă a fi prezumată atâta timp cât partea (auto)vătămată nu a dat detalii... Pentru că, „a o face românește” nu poate fi similar invitației de „a o face jidănește”... Prima se referă strict la pusul batistei pe ceva, căci doar la asta ne pricepem, batista pe un aranjament atât de minor că

De aceea, ar fi fost corect ca „victima”, deocamdată doar a scene(te)i, sperăm nu și a propriului succes refulat la nivel de ego, ar fi trebuit să ne spună și contextul. Să ne facă un script al personajelor prezente și al rostului întâlnirii... Nu doar să decupeze secvența unei jigniri care, la nivel de pronunțare, pare a fi fost mai degrabă un afront personal. Iar mai interesantă este dezvelirea subiectului „de anturaj”. Fie el „romănesc”, „evreiesc”, „țigănesc”, când este vorba de malversațiuni, oricum mândria și ipocrizia se disipă...

Poate mai gravă decât jignirea personală s-ar dovedi invitația în sine... Scopul ei... Care nu este atât de greu de intuit fiind vorba, chiar din spusele actriței, de o întâlnire între directorii de teatru. Dar nu ca o acțiune culturală, ci mai degrabă de împărțeli financiare. Unde chiar nu ar fi mers o distribuție „pe românește”, căci ar fi însemnat un mare nimic împărțit, ci pe criterii „de dâșii inventate”, („Hai să o facem pe jidănește!”), să ne fie bine nouă; dar nu la

rectori de teatru. Adică financiarul și managementul înainte de agapa pseudoculturală. Și, poate, cunoașterea celorlalte părți prezente. Ori măcar a aceleia jignitoare. Pe care victima a trecut-o prea artistic sub anonim. Un anonim individual care ne culpabilizează în masă. Pentru că am mai văzut asemenea „scenete”, inclusiv afișe și sigle profanate chiar din interiorul unei minorități sau alteia.

Poate că noi, „românește”, ne pricepem să punem „paie pe foc”, dar la alții se toarnă gaz de învinovățiri străine nouă pe focuri ațâțate „artistic”, doar să dea bine ca imagine a unei forme (adesea fără fond) a noului tip de influencer fără discernământ: „politically correctness” - ul...

●
●
●

Recurs la Istorie: Proiectul de guvernare al generalului Ion Antonescu

Discursul generalului Ion Antonescu în Ședința Consiliului de Miniștri din 7 Septembrie 1940

„Grija de țărani.

Când spun grija pentru țărani – și fiecare din departamentele dvs. are legături cu această țară – pentru că de acolo vine și energia și viața, și ei mor de foame, atunci trebuie să vă preocupați de acest lucru, pentru a îmbunătăți starea țărăniei. Vă rog să luați măsuri. Toate acestea, bine înțeles, se vor transforma în instrucțiuni încet-încet, care își vor găsi loc în programul de guvernământ care va apare într-o bună zi. Până atunci, însă, mașina Statului nu trebuie să stea în loc. Dvs. trebuie să cunoașteți însă și punctul de vedere al Generalului Antonescu.

Eu nu centralizez, eu pedepsesc însă pe acela care trebuie să realizeze ceva și-mi ascunde adevărata situație. Nu pot da altceva decât directive generale. Aceste directive se execută cu energie, cu credință, inteligență și cinste. Nu vreau ca la fiecare pas să fiu întrebat cum văd problema cutare și nu vreau ca nici mai jos să se petreacă acest lucru. Datorită acestui lucru, probleme esențiale rămân în suferință.

De exemplu, Ministerul Sănătății nu a putut niciodată să facă o operă reală, deși multe sunt racilele pe care trebuia să le repare, racile care au distrus aproape Națiunea (sifilis, malarie, alcoolism, lipsa de hrană, etc.), pentru că nu știe să se apere. În special alcoolismul face ravagii. Țăranul, tot ce câștigă, risipește pe băutură. Vom lua în această privință măsuri ce vor îngriji posibilitățile de desfrâu ale Națiunii. Mă gândesc la ceea ce fac Englezii, care nu lasă deschise cârciumile în orele de lucru, ci le lasă deschise fie numai între 11-13, fie între 12-14 sau între 7-9 seara, restul timpului cârciumile fiind închise. Este un sistem foarte bun care s-ar putea aplica și la noi. În felul acesta se va forma o proprietate mijlocie, o clasă țărănească mijlocie, de unde ies elite și care vor fi stâlpii de rezistență ai Țării. Pentru cloformizarea aceasta de la oraș, care va trebui reformată și care ne-a dat pregătirea pe care o avem și forța de rezistență pe care o știți, trebuie să inceteze. Dacă un alt Stat, cu altă structură la bază cu o pătură burgheză mai puternică, ar fi fost supus la acest examen, el ar fi fost capabil să reziste la această furtună mai mulți ani, chiar dacă în timpul unei generații ar fi avut o conducere nefastă, cum am avut noi timp de 10 ani. Țara românească neavând nici o structură celulară armonizată, a căzut

după câțiva ani de Domnia care a dat exemplul ce a dat.

Deci, grija pentru țărănime. Nu mai țineți mâna sus; să vă uitați în jos, pentru că numai așa o să duceți Statul sus. În privința uniformelor; să le dezbrăcați și să aruncați de pe ele toate postavele inutile. Chestiunea uniformelor a constituit prima mea ceartă cu Regele Carol II în Iulie 1930. Uniforma de războiu, aceasta să fie azi uniforma ofițerului. Dacă nu mi-e rușine să mor la război cu ea, pe câmpul de luptă, nu mi-e rușine să o port în casa burgheziei, ale cărei (di)ficultăți și calități le cunoaștem cu toții. Șapca și casca, munca la cazarmă, acestea trebuie să fie ale ofițerului.

Raporturile cu Palatul

Una dintre cauzele care au constituit pentru mine o problemă importantă încă de când eram tânăr – pentru că soarta mi-a rezervat dreptul să nu fiu chemat decât în momente grele, dar când a venit la împărțirea beneficiilor, onorurilor, Căpitanul, Maiorul... Generalul Antonescu trebuia îndepărtat, ignorat, umilit, trebuia micșorat ca nu cumva să ridice capul și aceasta provenea din cauza celei care se aduna în jurul Tronului. Clica exista și sub Regele Ferdinand; în timpul războiului luam o dispozițiune și se trimitea vorbă să se facă altfel, pentru că, am spus, existau atunci două state majore: unul care are toată răspunderea și nu are putere, altul care nu are nici o răspundere, dar are toată puterea. A fost cazul acesta petrecut recent, când nu oamenii au fost răi, ci faptul că au fost conduși rău sau au fost împiedicați să lucreze cum ar fi vrut, a dus la dezastru. Un ministru nu putea să facă nici cât un portar și, câteodată, nu se pricepea la nimic, cum este cazul lui Urdăreanu – un incapabil, un sforar. Dar aceste sforării, vă aruncau greșelile în seama dvs., Domnilor. Iată cum mocirla se pusese în capul Dvs. Nu trebuie să credem că ceea ce facem noi nu este judecat de țara întreagă. Țăranul judecă și judecă cu bunul simț atavic românesc.

S-a terminat cu trecutul, în această privință. Palatul nu se va mai amesteca în nici o problemă a Statului și acel ministru sau funcționar al Statului ce va fi prins de mine, va fi destituit imediat și sancționat. Am să fac Statutul Casei Regale și îl voi impune la toți. Chiar de pe acum am dat indicațiuni principale de drepturile pe care le vor avea aghiotanții regali și ele vor fi de așa natură ca să nu mai facă acolo clică (trei luni numai vor sta la Palat aghiotanții regali și apoi se vor schimba; cu această măsură nu vor prinde nici o aderență cu Tronul și cu această măsură putem să trecem câți mai mulți ofițeri la

Palat și Regele va putea să-și cunoască armata lui).

Când Regele va deveni cu vârsta și mintea ca să-și dea seama de problemele Statului, vă rog să luați notă de acest lucru, nimeni nu va putea să-i supună problemele de Stat și oricine și pe orice treaptă s-ar găsi în Stat, va fi destituit de mine și motivat în fața Națiunii. Sub guvernarea trecută Regele s-a amestecat până și în finanțele Țării și nu voi aminti păcatele multe care s-au comis la Banca Națională cu faimoasele fonduri secrete.

Fondul secret se poate justifica; eu l-am justificat în timpul războiului. Dar în armată eu nu l-am putut justifica și aici eram tocmai opus cu Generalul Samsonovici. Întâmplător, când mi s-a încredințat Statul Major (predecesorul meu fostul General Lăzărescu), am găsit într-un sertar un tablou secret unde se arăta sumele pe care Generalul Glatz, Moruzoff, s. a., urma să le ia fiecare din fondurile secrete. Actul acesta este în posesia mea și peste puțin timp îl voi publica, ca să se vadă în ce hal ajunsese Statul acesta.

Această imoralitate o vedem generalizată. D-l Ministru Leon mi-a spus că unul dintre funcționarii săi lua 900.000 lei leafa din diferite comisuni. Vă întreb dacă o crimă mai mare se poate comite într-un Stat? Câtă inconștiență și imoralitate trebuie să aibă un funcționar ca el să încaseze în fiecare lună 900.000 lei din diferite consilii. Domnilor, nu se poate crimă mai mare; și am să introduc pentru aceasta pedeapsa cu moartea și voi executa. Așa cum ei nu au avut grijă de granițele noastre, nu pot să am milă cu astfel de nemernici.

Nimeni nu va trece prin fața Palatului decât ca să se închine în fața unui simbol. El este numai un simbol și nu are dreptul să se amestece în conducerea Statului.

Regelui Carol II, în anul 1933, când am fost Șef de Stat Major, i-am spus: « ești pe traiectorie, Majestate, și s-ar putea să te lovească glonțul. Vei face greșeli politice și Națiunea te va alunga ». Nu numai atunci, dar totdeauna, eu i-am spus adevăruri grozave Regelui și m-am opus chiar formulei: Rege și Națiune, spunând că întâi trebuie să fie spusă Națiunea. Din ea trăim, prin ea venim și respirăm, pentru ea trebuie să murim.

Deplinele puteri

Domnilor, aceste puteri eu nu le-am luat dintr-un instinct bestial – să zic așa – de a porunci unui popor și de a da directive în Stat, de a abuza de putere sau de a mă împodobi cu un absolutism oriental. Țiu să vă spun, am avut pentru moment ezitarea dacă e bine să dau sau nu lovitura de Stat, să taiu adânc cu bisturiul ițele

acestea cu care era țesut Statul. Simțind că și de astă dată voi fi păcălit – și am fost pe o muchie de cuțit să fiu omorât la ora 3 – 4 dimineața, când chestiunea era aproape eșuată. Știind însă elementele pe care se sprijinea, am dat această lovitură, trimițându-l scrisoarea prin care i-am cerut să abdice – dându-l timp până la ziuă.

Deci, de deplinele puteri nu voi abuza; eu nici nu am apărut în fața mulțimei, din modestie; nu mă interesează, mă enervează acest lucru. Vă rog chiar să părăsim această plăcere de a ne fotografia cu șefi sau subșefi pentru orice lucru. Deci, să ne punem serios pe muncă și să părăsim toate aceste palaterii inutile. Acesta este sensul deplinei puteri. Ele nu se opresc la mine, ele merg la Dvs. Și merg până jos de tot pe treapta ierarhică și înțeleg prin aceasta că Dvs., să vă ocupați și să executați, să nu veniți la mine cu orice chestiune, ci să aveți curajul de a vă lua răspunderea unei acțiuni. Să învățați pe toți, de la cel mai mic, până la cel mai mare, să-și ia răspunderea unei acțiuni, să-i învățați că sunt în serviciu real. Mai mult, fiind servitorul credincios al Națiunii, el trebuie să se poarte bine cu Națiunea, nu ca până acum, să bruscheze lumea și aceasta fiindcă deținea o parte din autoritate, închipuindu-și că îi este permis orice.

Omenie în raporturile cu cei mici

Până azi noi am arătat slugărnicie cu cei mari și brutalitate cu cei mici. Se vedea cum un conducător care avea în stânga un țăran, se purta rău cu el și cum, imediat apoi, observând în dreapta lui un individ de sus se pleca până la pământ. Deci, în acest sens, să luați deplinele puteri ale mele, care trec la Dvs. Toți, în celulele în care sunteți, pentru a le întrebuița spre îndreptare.

Instituțiile Statului

O chestiune care mă preocupă este aceea a instituțiilor din acest Stat: Școala, Familia, Biserica, Armata și Administrația Statului, elemente de a căror forță de rezistență depinde însăși ființa Statului. Deci, aceste elemente trebuie să le dezvoltăm. Mai cu seamă mă gândesc la familie pe care o vom readuce în căminuri, căci astăzi familia a ieșit din căminuri. De soț nu mai vorbesc. Dar femeia ieșind din cămin se duce la cinematograful, face intrigi și chiar spionaj – pe acestea din urmă le voi da fără jenă în fața Națiunii; am avut o răbdare de martir, dar eu știu că erau persoane din înalta societate care veneau să mă spioneze. Le-am primit, stăteam de vorbă și nu mă sfiam să le spun ceea

ce gândesc, căci eu vreau să se știe că Generalul Antonescu nu cedează. Chiar la Bistrița (Gorj) mi s-a spus să fac o declarație că renunț la politică și am spus că nu cedez și că eu voi învinge.

Și când domnul David Popescu a trimis pe cineva să întrebe dacă scrisoarea legionarilor se răspândește după îndemnul meu, i-am spus celui ce venise că nu se răspândește după sfatul meu, dar o aprob în întregime și i-am mai spus: conștiința mea este curată ca cristalul și de aceea nici Bistrița și nici potopul nu mă înspăimântă și tot cu pumnul la el mor, chiar dacă mă pune între ziduri și dacă mă împușcă.

Domnilor, școala a fost dezorganizată cu instituția străjeriei, care a coborât la un nivel foarte jos tot ce era mai demn, ea fiind investită cu puteri ce anihilau adevărul învățământ și adevărata școală. Am desființat această instituție și am ordonat să se facă o anchetă. Vă rog să luați notă de inconștiența celor ce erau acolo: în timp ce țara era sfâșiată, Regele s-a dus la Breaza unde a spus că: „venind în mijlocul vostru, capăt puteri noi”. În mijlocul Națiunii nu căpăta puteri, trebuia să se ducă la această palaterie să se învieze. Am pus să o desființeze. O să fie o problemă groznică pe viitor conducerea Statului, pentru că în trecut s-a pierdut vremea făcându-se numai paiațerii, ceea ce se poate vedea foarte bine, citindu-se cărțile publicate de d-l Sidorovici; o înșirare de cuvinte sunt aceste cărți; totul era gol de fond real, însă plin în schimb de fotografii.

Mi-am pierdut timpul ca să văd ce este și acolo și concluzia mi-a fost: fond real, nimic nu era. Deci, de astăzi, se desființează. Școala, imediat, trebuie să intre în noua activitate. Aceasta nu însemnează că străjeria în ceea ce are bun trebuie să dispară, dar să se facă sub autoritatea școlară. Să armonizăm o necesitate cu alta, ca din combinarea lor să putem lua o rezistență folosită și maximă.

-urmare în pagina a 4 a -

Recurs la Istorie: Proiectul de guvernare al generalului Ion Antonescu

-continuare din pagina a 3 a -

Biserica

Biserica trebuie curățată, trebuie pusă pe baze sănătoase, ea nu trebuie să servească de tribună publică și nici de negustorie, ci de altar de închinăciune și smerenie în fața forței supreme. În același timp, trebuie să dea slujitorilor Altarului posibilitatea să trăiască. Și eu mă gândesc să creez o viață mai bună mai întâi funcționarilor de jos ai Statului, care formează baza de la care trebuie să plec. Nedreptatea o vedem și sus: un general de corp de armată are 54.000 lei lunar, miniștrii 40.000 lei, iar alții care stau toată ziua pe stradă, primesc sute de mii. De multe ori oamenii care stau numai pe stradă ajung departe: astfel a ajuns generalul Masievici, care nu a citit o carte de cultură generală; la fel generalul Argeșeanu, care nici « Universal » nu-l citea, mulțumindu-se să se creadă bine informat citind afișele.

Iată, Domnilor, un General de Corp de Armată și stâlp de apărare al granițelor, nu are o carte de cultură generală în bibliotecă, care nu se informează precis; armata, care este astăzi cel mai complicat organism – în care intră tot ce tehnica modernă a inventat – și aceste mijloace multiple trebuie coordonate, reclamă vaste cunoștințe tehnice și de cultură generală pentru cel ce ajunge la o treaptă de conducere. Nicăieri nu se cer mai numeroase calități ca în departamentul militar: cel ce nu le are, nu-i conducător, căci generalul trebuie să coordoneze în mod armonios informațiile ce i se aduc și din ele să scoată rezultate care să-l ducă la victorie. Pentru aceasta trebuie studii, trebuie să pierzi timp reflectând, nu plimbându-te sau stând în cârciumi cum s-au ales până acum conducătorii noștri. D-l General Pantazi să aibă în vedere acest lucru.

Chestiunea evreiască

Eu m-am ferit, Domnilor, în toate proclamațiile mele de până acum să ating această problemă, pentru că din experiența mea de până acum m-am învățat că cel ce atacă multe probleme în același timp, se încurcă și pierde. Aceasta este o problemă mare pentru noi, dar, în primul rând, trebuie să dau Neamului nostru posibilitatea de a respira liniștit.

Am rezolvat criza regală, mai am de lămurit, temeinic, problema internă ce pretinde măsuri de ridicarea moralului poporului și prin autoritatea ce-mi dă trecutul meu voi aduce toate problemele care vor duce la reconstituirea forțelor Statului, la întărirea lor,

și aceasta cât mai curând. Să facem toate sacrificiile, să luptăm din toate mijloacele noastre, să transformăm Statul într-o forță reală. Este o necesitate, căci am ajuns să nu știm ce va veni mâine. Sunt oameni care cunosc probleme și care spun că Statul Român foarte curând poate fi chemat să ia parte la o acțiune ca să-și recupereze, în parte, rușinea de care este acoperit azi. Ca să putem face aceasta, trebuie să ne surprindă acest timp pregătiți, capabili să acționăm

Ca să fim capabili să reacționăm, trebuie să reconstruim forța Statului

Deci, al treilea scop al meu, este să reconstitui și să reîntăresc forța Statului, cât mai repede, aceasta începând cu problema Armatei. Armata trebuie redresată și ca disciplină și ca organizare și ca suflet în conducerea ei. În trecut, un rău de care a suferit Statul acesta birocratic, a fost că toate problemele erau rezolvate după ce problema nu mai exista. Pentru ca problema să ajungă la rezolvare, se ivea un decalaj extraordinar și în tot acest timp, acest monstru birocratic cu mii de capete, lucra, se mișca și apoi când ajungea jos, totul se năruia ca un castel de cărți, soluția nu mai era oportună, nu mai era de actualitate. Prin urmare, vreau să înceteze acest sistem și ceea ce trebuie să urmărim Dvs. este să faceți ca soluția Dvs. să ajungă jos la timp pentru a fi folosite. Altfel, degeaba cheltuim banii și pierdem timpul. Aceasta este una din cauzele care m-au făcut să reușesc.

Totdeauna am fost preocupat acolo unde am fost chemat să dirijez, am fost preocupat și mi-am pus întrebarea dacă ce hotărâsc eu aici corespunde exact cu nevoia care este jos și mă întrebam dacă aș primi-o eu – fiind jos – ce aș face. Întrebându-vă și Dvs. atunci când dați ordine, dacă ați primi ordinul dat de Dv. Atunci când dați ordine, dacă ați primi ordinul dat de Dvs., ați putea să-l executați? Dacă veți face acest dresaj și dacă el este transmis tuturor subalternilor Dvs., veți vedea că aceste probleme se vor soluționa cu oportunitate și nu vom răspunde cu teorii sau absurdități, la realități, cum se petrecea în cele mai multe cazuri. Chiar pe câmpul de război problemele se soluționează simplu; dar, pentru că fiecare caută să fie cât mai complicat, atunci rezolvarea iese foarte prost și ajunge târziu unde trebuie. Dați problemelor soluțiuni simple, pentru a răspunde jos soluțiunea Dvs., pentru a fi oportună măsura Dvs. Acesta este principiul.

Demobilizare

În cadrul acestui prin-

cipiu m-am gândit la demobilizarea armatei și în același timp să pregătesc lucrurile, să dau posibilitatea ca jos și pe toată suprafața țării să putem lucra, pentru ca la anul să avem hrană. Am dat deja instrucțiuni d-lui General Niculescu și D-sa împreună cu D-l Pantazi trebuie să procedeze foarte serios la acest lucru.

Decongestionarea Statului

Decongestionarea Statului atât sub raportul cheltuielilor, dar mai ales mă gândesc la producție, la brațele de muncă ce sunt necesare la țară și ca aceste brațe să fie puse la timp la muncă, nu după aceea; să ajungă la locul destinat din vreme și pe toată suprafața țării să se întâmple acest lucru. Foștii conducători nu s-au gândit deloc la acest lucru. S-au făcut rechizițiuni grele; în toate părțile am văzut fel de fel de mijloace de transport, fără să facă nimic. Am plimbat o armată de pe o poziție pe alta și am cheltuit miliarde ca să nu facem nimic cu ea. Năruiam Statul din punct de vedere material cu aceste deplasări, fără să facem nici o acțiune, distrugând în același timp căile de comunicație, distrugând căile ferate. Aceasta a dus la consecințe fatale pentru căile ferate, nici nu a mai putut face față nevoilor ei.

De aici, o repartizare insuficientă a bogățiilor. Căci, în mare măsură, criza economică de azi este o problemă de repartizare. Nu este admisibil într-un Stat organizat, ca la Dorohoi să cumperi cartofii cu 60 bani kgr. și la București să dai 6 lei pe același kgr. de cartofi. Dacă repartizarea ar fi bună, prețurile s-ar nivela de îndată. Și pentru a soluționa acestea, trebuie să lucrăm într-o perfectă armonie.

Să nu mai întrebăm, Domnilor, referate

Eu nici în armată și nici în Ministerul de Război, nu am rezolvat problemele cu referate, cu comisiuni. Unde este comisiune, nu este dorință de a rezolva problema, ci numai dorința de a se acoperi de responsabilitate și de a încasa bani. Să vă luați responsabilitatea toată și ca să lucrați cum trebuie, să fie fiecare la locul său și să muncească acolo. Pentru că pe plan militar ne-am prăbușit în mare măsură fiindcă a fost un șef de Stat Major care când supunea o chestiune, spunea pur și simplu: „se va aviza”, în schimb își caligrafia numele pe patru coloane și pentru a scrie aceste simple cuvinte „se va aviza”, avea titlul pompos de care se folosea dânsul. Pierdea două minute ca să pună soluțiunea și zece minute pentru a-și enumera titlurile. În chestiunea Basarabiei, acest General cu presiuni enorme

asupra căilor ferate, s-a împins tot fierul țării românești – și toată țara știe; sunt munți de fier care s-au dus acolo, ca să nu facem nici o fortificație. În schimb, propaganda cea mai exagerată a umplut lumea întreagă cu fotografii de fortificații românești.

Această rușine nemaipomenită se datorește acelorași oameni nepricepuți care au concentrat toată armata să sape în mocirlă, ca tot ceea ce făcea iarna, primăvara când au venit apele mari să niveleze tot, și iar o luam de la cap. Acestea au fost fortificațiile, fortificații despre care Regele spunea: « am închis România într-un brâu de foc ». Zece ani s-a zbatut această țară cu o problemă care era rezolvată: puterea Regelui, pe care eu am dat-o jos fără să am pe nimeni în spate. Nici pe d-l Crainic, nici chiar pe d-l Mihai Antonescu. Numai cu două persoane l-am dat jos și aș fi făcut acest lucru mai de mult dacă găseam înțelegere la un om politic român. L-am dat jos păstrând la loc toate organele pe care se spijinea, blocându-i pe toți în ultimul moment. Dacă Argeșeanu era aici, făcea baie de sânge, dar îl trimisem cu 24 de ore înainte în Dobrogea, iar Generalul Popescu dormea aici (la Președinție) într-o cameră în pijama, spunându-i că trebuie să fie aici; îl căuta Palatul și nu-l putea găsi. Când se va scrie vreodată istoria acestei lovituri de Stat, se va vedea că au fost lucruri bune de opera comică. Căci manifestațiile de 200 de tineri și cele câteva focuri de armă ce s-au tras nu pot fi socotite ca o revoluție autentică

Deci, demobilizare generală, Pantazi, repede și în perfecte condițiuni de organizare și de pregătire, ca să nu dăm acel spectacol de altădată, să ne dăm aerul de victorioși deși eram o armată înfrântă. Deci, ordine și să se înceteze cu rechizițiile neomenești, să nu se mai ia din curțile oamenilor cai, căruțe, instrumente de tot felul etc. Fără măsură și să se cerceteze toate abuzurile ce s-au comis. Se rechiziționau automobile nu pentru interesul armatei – se știe acest lucru și cunosc cazuri concrete (să le stabilești și d-ta Pantazi) – se rechiziționau automobile de milioane și anumiți domni plecau cu ele să facă petreceri și chefuri la Snagov; venind nebunește s-au ciocnit cu alt automobil, să zicem, și au chemat pe proprietar să dea declarațiune că mașina i-a fost dată înapoi în bună stare. Nu pot defini aceasta altfel, decât jefuire a cetățenilor și cum avutul Statului se compune din avutul fiecăruia, Statul însuși era păgubit. Toți domni aceștia vor fi scoși la iveală și îi voi destitui pe toți.

Semnarea decretelor

Domnilor, când am discutat deplinele puteri am hotărât că în cadrul prerogativelor regale, Regele semează un singur decret: este Înaltul Decret de numirea Primului Ministru. Toate celelalte mi-am rezervat să le semnez eu, de ce să mai pierdem timpul cu contrasemnări. Prin decizii se rezolvă toate problemele, până ce vom organiza Statul. Trebuie să înlăturăm stagnarea ce a fost totdeauna în funcționarea mecanismului Statului, din cauza așteptării cu ceasurile a Miniștrilor în Cabinetul Primului Ministru, a directorilor la cabinetele Miniștrilor. Și când așteaptă directorii acolo, așteaptă alții și mai jos și pierdem prea mult timp. Dacă ar fi vreodată o putere omenească ca să stabilească vremea ce se pierde de cetățeni la ușa miniștrilor, la ușa directorilor de cabinet, la discreția ușierilor etc., vă dați seama că acest timp poate fi evaluat în miliarde

Eu am avut ca metodă de lucru pe care am aplicat-o și o voi aplica: tot ce vrea să vi se aducă la cunoștință, să se facă scris. Tot ce vedeți aici, sunt lucruri scrise de mine și alți câțiva domni, pe care nici nu i-am cunoscut până acum, dar care mă ajută foarte bine. Cine scrie, însemnează că vrea să-și ia o răspundere și nu trebuie să ezitați de a vă lua răspunderea, fără răspundere nu se poate progresa. La mine, întrebuițai metoda aceasta și vă rog să luați dispozițiuni: Nimeni să nu mai stea la ușa unuia care este mai mare decât el și nimeni să nu intre la altcineva în timpul cât lucrează și să nu-l întrerupă, să i se adreseze numai prin scris. Făcând altfel, nimeni nu lucrează, fiindcă tot timpul sună telefoanele, se trântesc ușile, este deranjat la fiecare pas și munca devine atunci o adevărată acrobație; mi se pare că din această pricină – comunicări verbale și telefonice – am ajuns o națiune de nebuni și nu mai facem nimic complex.

Am început o chestiune, trebuie să mergem până la sfârșit, putem să dăm ceva care să aibă o suită normală. Și atunci, dacă aveți un dosar aici, altul sub el și astfel puse toate dosarele, rezolvați o chestiune puneți dosarul alături ș.a.m.d. Eu nu ascult niciodată pe cineva care își spune verbal o chestiune. Mie să-mi dați hârtia, să-mi dați lucrarea scrisă. Dacă hârtia este bine studiată și făcută simplu, lapidar, ea va fi rezolvată (nu pe 20 de pagini) căci atunci nimeni nu le mai citește, mor în etrinitate pe birourile dvs., mor în toate părțile.

Ipocrizia în consens politic...

Cezar Adonis
Mihalache

Nici măcar nu este vreo dezvăluire despre ceea ce, eventual, putem spune că nu știam atunci... Ori, ca scuză, „că nu știam că știam!”... Totul este doar o altă ipocrizie cu dublă participare... O ipocrizie în consens politic... Împărțită de ei, cei de la putere, asumată de noi, cei în tăcere... În continuă tăcere... Și nu avem nimic nou, răvășitor, în marea dezvăluire a ministrului Sănătății (cui?) vizând falsificarea datelor pandemiei înainte de alegeri... Poate doar terminologia greșită, căci, aici se înșală defectorii coaliției, nu este vorba despre falsificare, ci de manipularea cifrelor... Ajustarea lor pentru a menține aparența siguranței organizării alegerilor...

Oricum, pe supuratorul de informații, ministrul sănătății, nu sănătatea noastră l-a interesat... Că doar de aia e ministru al Sănătății, nu?!... Și nici nu s-a pus pe săpat gropi în șubrezita coaliție pentru a ne siguranța pe noi într-un fel... Ca prezent, măcar...

Că viitorul... Da fapt, sunt gropi pe care le sapă politicienii între ei, în coaliție, pentru a-și (re)marca pozițiile dominante de animale, nu „alfa”, ci aceleași hoituri ipocrite... Poziții pe care le cred dominante dar care, în mod real, au fost și sunt țintite (din mers!) de un animal politic cu mult mai

oportunist... Pentru că acolo unde liberalii și „useriștii” sapă astfel de gropi, va exista un singur beneficiar... Pentru că, deh', așa este la orice îngropăciune; întotdeauna pe margine va rămâne groparul... Sau ciocul, în cazul de față... Iar din tot acest scandal, vom număra doar mai multe funcții și posturi pentru maghiarimea politică...

Sigur, am putea

spune că tot acest scandal, între un fost și un actual fost, „fost” cu mult înainte de a fi fost numit în funcție (!), seamănă cu zăzania dintre copilașii de grădiniță... Care, prea răsfățați, au ajuns să se certe nu doar pe „ustensile” ci și pe nisip... Doar că, întotdeauna, copiii sunt și rămân cel mult niște obraznici. Pe când adulții, în postura de certăreți de grădiniță, sunt fundamental doar niște mari tâmpiți... Și sunt părți ale unei negliobii a cărei dimensiune poate doar ipocrizia să o depășească...

Ce rost au acum „dezvăluirile” despre cifrele pandemiei de la alegeri? Căci oricum totul se derulează la nivelul unei utopii de tipul „ce ar fi fost

dacă”... Pentru că, pe de o parte, va fi imposibil să se demonstreze câți români s-au îmbolnăvit sau au murit din cauza organizării alegerilor într-un vârf al pandemiei, iar, pe de altă parte, oricare ar fi cifrele, vor fi dovedite, ca demonstrație a nevinovăției părții învinovățite (recte, liberalii), sub nivelul epidemiologic al unor țări care au organizat alegeri similare...

De altfel, negliobia celor doi, Vlad Voiculescu, la timpul prezent al unui trecut ratat, și duduia Violeta Alexandru, la timpul trecut al aceluiași fel de impunere a prestației profesionale, poate fi deja depășită de stupizenia, „de prezent”, al unui al treilea personaj-ins, ministrul Apărării, N. Ciucă, care a postat pe internet fotografiile ale mândriei sale de oștean în fața unor afișe cu parole (cheile de acces al unui „call center” al Armatei)... Și care, pentru că doar panica le este mai presus de orice alte stări de manifestare a „inteligenței”, le-a șters grabnic dând apă la moară conspiratorilor... Când, situația era cu mult mai ușor de gestionat, prin argumentația că a fost vorba despre o tablă

mâzgălită cu parole și numere „de exercițiu”... Și chiar dacă nu era așa, așa ar fi trebuit să pozeze, pentru că oricum gafa afișării pe internet presupunea schimbarea lor de urgență...

Așadar, și pentru primii, la groapa cu nisipul indicilor „pandemici”, pe care unul o bătătoarește demonstrativ drept posibil pământ de mormânt, iar celălalt se oțărește cu șifonarea imaginii a ceva ce nici nu a existat (ca intenție, adicătelea, grija pentru sănătatea noastră), și pentru acest „moș Teacă” al lumii dinozaurilor în virtualul a(r)ugumentat doar de incompetență, lipsă de pricepere și neadaptare la situația schimbării „frontului”, totul rămâne un sinistru spectacol în care „participanții” nu mai sunt nici măcar biete paiețe...

Suntem pe marginea unei gropi în care ne rostogolim cu neam și țară... Și nici măcar nu mai suntem împinși de „omuleți verzi” și „trolli”... Ci în care incompetența ne-a devenit săpunul pentru funia unei lipse totale de rațiune...

Instrument coercitiv și de Poliție politică...

Mircea
Dogaru

ARMATA ESTE SUBORDONATĂ EXCLUSIV VOINȚEI POPORULUI, pentru garantarea suveranității, a independenței și a unității statului, a integrității teritoriale a țării și a democrației constituționale”. Așa începe Art.118, despre „Forțele armate” al Constituției României. Armata nu poate fi instrument la dispoziția autorității publice, utilizabil, din interese politice, împotriva poporului. Intervenția Armatei în situații civile se produce în Stare de război, de asediu, de necesitate sau, punctual, pe durată limitată și cu scop determinat, atunci când situația o impune, iar decizia aparține CSAT. Nu în Stare de urgență sau de alertă. Nici chiar în stare de revoltă populară generală, împotriva căreia Constituția îi interzice să intervină! „După 1994, anomaliiile din România legate de „reforma”, adică de distrugerea Forțelor Armate, ne-au pus o serie de întrebări de genul ... „Dacă este subordonată exclusiv poporului, de ce, mama dracului, Armata este obligată să accepte miniștri, secretari generali, secretari de stat și consilieri civili și cât se poate de politici?” Pentru păstrarea ordinii, disciplinei și evitarea corupției în interiorul sistemului, s-a constituit, în 1990, Poliția Militară. Având o organi-

zare clar precizată, nu era deloc necesară o lege a Poliției Militare, prin OM, putându-se reglementa orice problemă, dar, iată că proiectul a apărut. Numai că, la o atență citire, întreaga Societate Civilă, inclusiv noi, membrii SCMD, am rămas siderați în fața Art. 4, al. 1 și 8a, Art. 14, al. 1 și 3 și Art. 17, literele g și h. Potrivit acestora, Poliția Militară poate legitima, scoate din case, urmări penal, în condiții de Pandemie, pe oricine, civil sau militar, având, în disprețul Constituției și al legii, la toate structurile, câte un „ofițer cu atribuții specifice organelor de cercetare penală, speciale”, a cărui singură calitate ar fi aceea că trebuie să fie „absolvent de drept”. Așadar, dacă tot dau „ordonanțe militare” niște civili cu geacă, gen Vela, haide, în replică, s-au gândit „geniile” Direcției Generale Juridice a MApN, să dăm și Armatei dreptul să fugărească civilii, să-i salte din case și să-i urmărească penal!

La această aberație, prin care se alătură inutilelor structuri de poliție politică, de tip stalinist, deja existente, una nouă, Poliția Militară, au reacționat zeci de asociații civice, la chemarea Asociației Juriștilor pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților (JADL), care a notificat ministrului Apărării că solicită organizarea unei dezbateri publice. Aceasta a fost fixată pentru joi, 11 martie, orele

12.00, la MApN. Nefiind de acord cu distrugerea programată a industriei de apărare, a structurilor militare din întreg sistemul, a calității vieții militarilor și polițiștilor în activitate sau în rezervă și în retragere, SCMD a atacat proiectul, încă de la apariție, ca fiind, din motive clare, antidemocratic și anticonstituțional, înscriindu-se pe linia favorizării instaurării unui regim polițienesc sau de dictatură militară. Evident, la dispoziția marilor trădători ai neamului și a slugilor lor, care acționează politic, exclusiv în interes străin! La dezbaterile din 11 martie, întrucât s-a solicitat prezența unei singure persoane din partea fiecărei organizații, SCMD a delegat-o pe dna. col. (r) CALOIAN Monica, vicepreședinte SCMD, și șef al Departamentului Juridic. Cu mandatul solicitării eliminării articolelor invocate!

SCMD este, în plus, îngrijorat, datorită suspiciunilor rezonabile că această inițiativa vizează: desființarea jandarmilor, ca ultima forță de intervenție (28.000 de luptători specializați) împotriva unei gherile urbane, în interesul iredentiștilor interni și al adeptilor externi ai distrugerii României prin federalizare; stimularea urii populației împotriva Armatei, pentru a justifica distrugerea definitivă a acesteia; înlocuirea structurilor militare cu un instrument de poliție politică; reobținerea, de

către factorul politic, a controlului total asupra sindicatelor din MAI, dar și asupra rezerviștilor, tratați ca inamici de direcțiile Generală Juridică și Financiară ale MApN, în ultimii 12 ani. Nu ne-am imaginat amploarea scandalului derulat pe parcursul a patru ore. Pentru că, spre a face față celor cca. 30 de juriști furioși, reprezentând tot atâtea asociații civice din Capitală și din Țară, MApN nu i-a trimis pe vinovați, adică pe generalii și coloneii Direcției Generale Juridice, cei care ne calcă în picioare nouă, rezerviștilor, toate drepturile constituționale, începând din 2009. I-au trimis, ca pe miele la tăiere, pe cei trei colonei, frumos îmbrăcați în uniforme stoc, din fruntea Poliției Militare. Bieții oameni au fost bombardați, ore în șir, cu întrebări și probleme de drept constituțional, sala neavând suficiente colțuri în care să poată să dea. Li s-a explicat că legea nu se justifică, existând OM-ul pentru funcționare, în cadrul bucătăriei interne, că proiectul este politic, anticonstituțional, antinațional și feștelește, în cel mai înalt grad, misiunile și imaginea Armatei. Până la urmă, făcându-li-se milă de domniile lor, specialiștii prezenți le-au explicat, ca să priceapă, ceea ce am putea rezumă în felul următor: „Băi, copiii durerii, noi nu vă suntem adversari, nu vă vrem răul, ci dimpotrivă, vrem să vă

protejăm! Ați venit cu o variantă mult mai dură decât aceea pusă în circulație, care permite Poliției Militare interceptări, urmăriri penale, emiterea de mandate de aducere, arestări... ale CIVILILOR. Chiar nu va dați seama că sunteți manipulați și că, dacă nu vă revoltați, veți comite acte neconstituționale împotriva poporului, că veți acționa ca poliție politică, în interes străin?”. Și veți acționa, am adăuga noi, și împotriva propriilor interese, adică, în primul rând, împotriva sindicatelor din MAI și SCMD, care, apărându-vă drepturile, deranjează, în cel mai înalt grad, Puterea!

Nu numai că proiectul a fost respins de asociațiile civice, ci și ideea în sine, de Lege a Poliției Militare, cei prezenți solicitând, așadar, după 4 ore de scandal, o reîntâlnire, dar cu factori responsabili ai MApN, care să anunțe renunțarea la această aberație legislativă, care nu ține de democrație, ci de regimul unei dictaturi militare, în interes politic, antinațional.

Față de cele întâmpate, ne păstrăm concluzia că acest Guvern de repetenți trebuie trimis acasă cât mai repede, împreună cu proprietarul său cu tot și cu slugile din dotare, dacă vrem să trăim normal, într-o țară europeană normală, numită România!

Honor et Patria! Vae Victis!